

Publicerad 2011-06-17 19:14 av ~alruna~

regnmolnets saga

regnmolnet landade med ett lyckligt suckande över våra nejder

länge hade den spanat efter en viloplats där den svävade högt ovanför de strävsamma myrornas samhälle

några duster hade den haft, med den ettriga solen som påstod att ryssvärmerna var här för att stanna samtidigt som hon envist strålade bleka människoskinn, flintar och axlar som under så många månader har gosat ihop sig med varma vinterkläder

likt kräftor ändrade en del av befolkningen färg från ljusaste beige till något mer skärrödaktigt.

Tallskogen hade lidit i det tysta, endast den något sävliga ekorren hade märkt hur de savsvettiga träden plågat vajade i vinden och även att doften av bastu var påtaglig trots att skogen låg långt bort från dylika bekvämlighetsanordningar

suckar hördes från norr och söder, mest suckar hördes det i städer över bortglömda paraplyer i kollektivtrafik, över sjöar att korsa vid övergångsställen....men det rörde varken vårt disiga duggande glada regnmoln

den sista sucken kom från den lilla lyckliga humlan, som med ett litet ludet ben drog nyponrosens kronblad över sig som ett doftande vackert paraply.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~alruna~ med Poeter.se id #25238 innehar upphovsrätten